

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Philippo presbytero Sidae ciuitatis Alumno. Capvt XXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

S O C R A T . H I S T O R .

desiderabat. Qui quidem presbyter quoque fuit, non tamen in villa ecclesia intra viam Constantinopolim ordinatus, sed in Elaea suburbio eiusdem ciuitatis, quod est regione illius situm est, (in quo quidem loco dies festus ascensionis seruatoris ab vniuerso populo Constantinopolitano celebrari solet) sacerdotij dignitatem fortitus. Omnes laici desiderio illius ad Episcopatus honorem efferendi tenebantur, tum quod ob singularem pietatem per celebris fuit, tum potissimum, quod pauperes supra quam facultates eius ferebant, fouere sustentareque laborauit. Itaque laicorum studium tulit superiores, Sisiniusq; ordinatus est, pridie Calend. Martij, Theodosio duodecimum Consule, & Valentianino Iuniore Augusto secundo. Postea Philippus presbyter, quoniam Sisinium sibi praelatum videbat, illius ordinationem grauiter perstrinxit, in opere ab ipso edito, quod historiam Christianam inscripsit: qui dum & Sisinius, qui episcopus ordinatus erat, & episcopis, qui eum ordinauerat, & laicis vel maximè obrectare studet, ea dicit, quæ mihi, quoniam illum, qui tam temere inconsideratque eiusmodi verba literis prodere ausus est, admodum improbo, scriptis mandare non est animus. De illo ipso tamen non erit, mea quidem sententia, alienum, pauca hoc loco differere.

De Philippo presbytero Sidæ ciuitatis Alumpo.

CAPVT XXVII.

PHilippus Sidæ ortus fuit. Est hæc quidem ciuitas Pamphyliæ: in qua etiam Trophilus Sophista natus dicitur, cui Philippus se cognatum esse gloriatus est. Hic Philippus, cum esset diaconus, Ioannis episcopi consuetudine, qua multum usus est, impulsus, in studiis literarum permulum operæ ac laboris collocauit, multosq; & varios cuiusq; generis libros in unum collegit. Atque Asiaticum dicendi genus studiose imitatus, multa conscripsit: & quo libros Iuliani imperatoris reselleret, opus etiam, quod historiam Christianam inscribebat, composuit, inque triginta sex libros distribuit. Singuli libri tomos complures continent, adeo ut omnes simul prope mille numero sint, Argumentum etiam cuiusque tomi ipsum tonum ferè exæquat. Hoc opus non historiam ecclesiasticam, sed Christianam inscri-

inscripsit: Multas ac varias in illud congesit materias, eo quidem consilio, ut se doctrinæ philosophorum non expertem fuisse declararet. Quapropter præceptiones Geometricas, Astronomicas, Arithmeticas & Musicas crebro citat. Quinetiam insulas, montes, arbores, & alias res non magni momenti describit: vnde opus inflatum & plenum inanis ostentationis factum est. Quare, si quid ego iudico, neque indocti, neque doctis prodeesse poterit. Quippe indocti insolentem illam, & nimio artificio elaboratam dicendi rationem, quæ in eo est, animaduertere nequeunt: docti autem crebram eorundem verborum repetitionem, quæ in illo usurpatur, condemnabunt. Cæterum quisque de libris illis pro arbitratu suo iudicium faciat: ordinem verò temporum quibus res gerebantur, ab eo confusum esse audeo equidem affirmare. Nam temporibus Theodosij commemoratis, ad tempora Athanasij Episcopi recurrat. Quod quidem ab illo sæpiissime factum est. Sed de Philippo satis: de rebus Sisinij temporibus gestis iam dicendum arbitror.

*Quod Proclum Cyzici Episcopum Sisinius creauit,
quem tamen Cyzicæni neutiquam admittere vo-
luerunt.*

C.A.P. XXVIII.

Mortuo Cizicinorum episcopo, Sisinius Proclum Cyzici Episcopum designat. Quem ad illam urbem prefecturum anteuertunt Cizicæni, Dalmatiūque monachum Episcopum ordinant. Hoc ab illis factum est, neglecta illa lege, quæ iubet ne quis Episcopus designetur, absque sententia & autoritate Episcopi Constantinopolis. Legem autem propterea neglexerunt, quod Attico soli vti illi putabant, nominatim autoritatem illam cōcederet. Proinde Proclus cū suæ ipsius ecclesiæ administrationē nō obiret, in ecclesiis Cōstantinopolis māsit: in quib⁹ docēdo permagnā laudē adeptus est. Sed de eo aliis locus erit mihi plura differēdi. Sisinius vix duos integros annos in episcopatu gerēdo cōfecerat, cū è vita deceſſit, Hierio & Ardaburio Coss. 9. Cal. Ianuarij. vir ob temperantiā, ob rectā ac piā viuendi rationē, deniq; ob benignitatē in pauperes omniū sermonib⁹ celebratus. Morib⁹ facilis affabilisq; simplex & veritatis amic⁹, ac ppteræa nemini quicq; exhibuit negotijs.

z 4 Vnde